

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 2972

Бургас, 21.11.2023 г.

Административният съд - Бургас - XIX-ти тричленен състав, в закрито заседание в

Внесено в регистъра на	
Съда под №	12 75807
Люксембург, дата:	
04. 12. 2023	За Секретар, по пълномощие
Факс / E-mail:	Радостина Стефанова Камешева
Подадено на: 01.12.23	Администратор

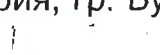
ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧАВДАР ДИМИТРОВ

ЧЛЕНОВЕ: ВЕСЕЛИН ЕНЧЕВ
НЕЛИ СТОЯНОВА

като разгледа докладваното от съдията кнахд № 1245/2023 г. на Административен съд - Бургас, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Същото е касационно производство пред последната съдебна инстанция, което се развива като редовен способ за контрол на съдебните решения на първоинстанционния съд, произнесени относно законосъобразността на наложени с нарочен писмен акт административни санкции, което според трайноустановената практика на Европейския съд за правата на човека представлява форма на наказателно производство в широк смисъл. Органът, наложил санкцията, принадлежи към системата на изпълнителната власт и е носител на административни и административно-санкционни правомощия, овластен да ги изпълнява въз основа на закон. Решението на Административен съд - Бургас в това производство е окончателно, като при отмяна на решението на предходната съдебна инстанция, съдът е компетентен да реши спора по същество.

I. Страни в главното производство

1 Жалбоподател: „Бийч енд бар мениджмънт“ ЕООД (наричан по-нататък „Бийч енд бар мениджмънт“), същият с ЕИК 206147105 със седалище и адрес на управление Република България, гр. Бургас, бул „Демокрация“ № 162, със законен представител , в качеството му на управител.

2 Ответник: началник на отдел „Оперативни дейности“ - при Дирекция Оперативни дейности при Централно управление на Национална агенция за приходите (наричано по-нататък „Началник отдел“) - гр. Бургас, ул. Александровска №83.

Национална агенция за приходите е специализиран държавен орган към министъра на финансите за установяване, обезпечаване, събиране на публични

вземания и определени със закон частни държавни вземания и санкциониране на нарушения, свързани с избягване на данъчното облагане, включително на Данък върху добавената стойност (наричан по-нататък ДДС).

II. Предмет на главното производство

3 Главното производство пред Административен съд - Бургас е образувано по касационна жалба на „Бийч енд бар мениджмънт“ против Решение №362 от 22.04.2023г. по нахд №503/2023г. по описа на Районен съд - Бургас, с което е било потвърдено наказателно постановление №665202-F673384/17.11.2022г. издадено от Началник отдел, с което на „Бийч енд бар мениджмънт“ за нарушение на чл.25, ал.1, т.1 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. на Министерството на финансите, вр. чл.118, ал.1 ЗДДС и на основание чл.185 ал.1 от Закона за данъка добавена стойност (ЗДДС) е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева. От касационната инстанция се иска да отмени оспорвания съдебен акт като незаконосъобразен и постановен в нарушение на материалния закон и процесуалните правила, както и да отмени потвърденото с това решение Наказателно постановление - държавен акт с административно-наказателен характер.

III. Фактите по главното производство

4 Жалбоподателят е юридическо лице - Дружество с ограничена отговорност с фирмено наименование „Бийч енд бар мениджмънт“, регистрирано по Търговския закон на Република България и вписано в търговския регистър с ЕИК206147105

5 На 04.08.2022 г. в 15.15 часа инспектори по приходите в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП извършили проверка, в търговския обект на жалбоподателя - бар и ресторант „Сахара“, находящ се в къмпинг „Каваци“. За проверката бил съставен Протокол за извършена проверка ПИП № 0056161, при която било установено наличието на два броя ПОС терминални устройства в обекта, както и 85 броя бележки от ПОС терминал за приети плащания с дебитни и кредитни карти за периода от 25.06.2022г. до 26.07.2022г., на обща стойност 2978лв. За тези 85 бр. плащания било констатирано, че не били издадени фискални касови бонове от наличните в заведението фискални устройства. Като доказателства за установяване на нарушението от фискалните устройства били изведени контролни ленти на двата електронни носителя (КЛЕН) за посочения период. Било установено, че приетите плащания с карта не били регистрирани чрез издаване на фискален бон.

6 При така събраните доказателства административният орган е приел, че с констатираните бездействия, допуснати от 25.06.2022г. до 26.07.2022г., изразили се в неиздаване на касови бонове при 85 броя продажби са допуснати 85 броя нарушения на нормата на чл.118, ал.1 от ЗДДС, във вр. с чл.25, ал.1, т.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. на МФ. Тази норма установява за всеки търговец задължение за регистриране и отчитане на всички извършени продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство. По повод на констатацията административният орган издал Заповед № ФК-111-0056161/12.08.2022г., с която, на основание чл.186, ал.1, т.1, б.“а“ от ЗДДС, във вр. с чл.186, ал.3 от ЗДДС, наложил принудителната административна мярка

„запечатване на търговски обект“ за срок от 14 дни и „забрана за достъп до него“ за същия период.

7 Фактическото основание за издаване на заповедта е неизпълненото от „Бийч енд бар мениджмънт“ задължение по член 118, алинея 1 ЗДДС да регистрира извършените от него през проверения период от 25.06.2022г. до 26.07.2022г. продажби в търговския обект - 85 на брой, заплатени с дебитни и кредитни карти, чрез издаване на фискален бон.

8 В заповедта за прилагане на принудителна административна мярка по член 186, алинея 1, точка 1, буква „а“ ЗДДС административният орган е допуснал с нарочно разпореждане предварителното ѝ изпълнение с мотиви, че това е „наложително с цел да се защитят особено важни държавни интереси, а именно интересът на държавния бюджет за законосъобразно регистриране и отчитане на продажбите чрез фискално устройство в проверения търговски обект от задълженото лице, респективно за правилното определяне на реализираните от същия доходи и размера на неговите публични задължения, както и че съществува опасност от закъснението на изпълнението да последват значителни или труднопоправими вреди за бюджета“.

9 Заповед за налагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № ФК-111-0056161/12.08.2022г, както и разпореждането за допуснатото ѝ от административния орган предварително изпълнение, инкорпорирано в самата заповед, са били обжалвани пред Административен съд - Бургас в две отделни производства. Това се е случило преди да бъде постановено от страна на СЕС Решението от 4 май 2023 година по дело С-97/21. Били са отхвърлени както жалбата на „Бийч енд бар мениджмънт“ против Заповед № ФК-111-0056161/12.08.2022г по съществуването на спора, така и жалбата против допуснатото ѝ предварително изпълнение.

10 Съдебните актове по тези два спора към момента на разглеждане на главното производство по настоящия спор са влезли в сила и санкцията „запечатване на търговски обект и забрана да достъпа до него за срок от 14 дни е изпълнена.

11 Въз основа на съставените 85 бр. Актове за установяване на административно нарушение (АУАН) наказващият орган издал общо 85 бр. наказателни постановления, сред които и процесното, като възприел фактите за доказани. За всяко от допуснатите 85 броя нарушения на чл.25, ал. 1, т. 1 от Наредба Н-18/13.12.2006 на МФ вр. чл. 118, ал. 1 от ЗДДС на основание чл.185, ал. 1 ЗДДС на „Бийч енд бар мениджмънт“ била наложена имуществена санкция в минималния предвиден в санкционната норма размер от 500,00 лева. Така общата санкция за всички 85 бр. нарушения взети заедно възлиза на 42 500,00 лева. Общата сума на избегнатото да бъде регистрирано чрез издаване на касови бонове ДДС от всички 85 броя плащания чрез ПОС терминални устройства възлиза на 268,02 лева.

12 Всички 85 бр. Наказателни постановления били оспорени пред Районен съд Бургас. Образувани били 85 бр. дела, по които Районен съд Бургас потвърдил

всяко от оспорените Наказателни постановления. Към настоящия момент всички 85 броя Решения на Районен съд Бургас са обжалвани пред Административен съд Бургас, не са приключили и подлежат на спиране с оглед отправеното запитване.

13 По конкретния спор (но същото е валидно и по всички останали 84 броя дела) първоинстанционният съд е възприел фактите за доказани и е преценил че административно-наказващият орган правилно е приложил закона, като е приел нарушението за извършено от страна на дружеството. Преценил е, че наложеното наказание е определено в минималния размер, допустим от закона и е потвърдил изцяло Наказателното постановление. Решението е било постановено преди Решение от 4 май 2023 година по дело С-97/21 на СЕС. Съдът не е отчел в мотивите на решението обстоятелството, че със Заповед № ФК-111-0056161/12.08.2022г. и разпореждането за предварителното ѝ изпълнение е била изпълнена ПАМ „запечатване на търговски обект и забрана на достъпа до него“ за срок от 14 дни, наложена за всички 85 бр. нарушения, нито е обсъдил и взел предвид правния ефект на тази изпълнена ПАМ за настоящото, второ по ред производство, имащо за предмет проверка на наложената имуществена санкция в размер на 500,00 лева.

IV. Приложимо вътрешно право

14 Закон за данък върху добавената стойност

Член 118, алинея 1 на този закон, озаглавен „Касови бележки и подаване на данни“, в редакцията му, в сила към датата на настъпване на фактите в главното производство, гласи:

Всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Получателят е длъжен да получи фискалния или системния бон и да ги съхранява до напускането на обекта.

Член 185, алинеи 1, 2, 4 и 5 на този закон, Глава двадесет и шеста, озаглавена „Принудителни административни мерки и административно-наказателни разпоредби“, в редакцията му, в сила към датата на настъпване на фактите в главното производство, предвижда:

„(1) На лице, което не издаде документ по чл. 118, ал. 1, се налага глоба – за физическите лица, които не са търговци, в размер от 100 до 500 лв., или имуществена санкция – за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 500 до 2000 лв.

(2) Извън случаите по ал. 1 на лице, което извърши или допусне извършването на нарушение по чл. 118 или на нормативен акт по неговото прилагане, се налага глоба – за физическите лица, които не са търговци, в размер от 300 до 1000 лв., или имуществена санкция – за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 3000 до 10 000 лв. Когато нарушението не води до неотразяване на

приходи, се налагат санкциите по ал. 1.

(4) При повторно нарушение по ал. 1 размерът на глобата е от 200 до 1000 лв., а на имуществената санкция – от 1000 до 4000 лв.

(5) При повторно нарушение по ал. 2 размерът на глобата е от 600 до 2000 лв., а на имуществената санкция – от 6000 до 20 000 лв. Когато нарушението не води до неотразяване на приходи, се прилагат санкциите по ал. 4.

Член 186, алинея 1, точка 1, буква „а“ на този закон, в редакцията му, в сила към датата на настъпване на фактите в главното производство, предвижда:

„(1) Принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до 30 дни, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което:

1. (изм.-ДВ, бр. 104 от 2020 г., в сила от 12.12.2020 г.) не:

а) (изм. - ДВ, бр. 104 от 2020 г., в сила от 12.12.2020 г.) издаде съответен документ за продажба по чл. 118“.

Член 187 на този закон, в редакцията му, в сила към датата на настъпване на фактите в главното производство, гласи:

„(1) При прилагане на принудителната административна мярка по чл. 186, ал. 1 се забранява и достъпът до обекта или обектите на лицето, а наличните стоки в тези обекти и прилежащите към тях складове се отстраняват от лицето или от упълномощено от него лице. Мярката се прилага за обекта или обектите, където са установени нарушенията, включително когато към момента на запечатване обектът или обектите се стопанисват от трето лице, ако това трето лице знае, че обектът ще бъде запечатан. Националната агенция за приходите оповестява на своята интернет страница списъци на подлежащите на запечатване търговски обекти и тяхното местонахождение. Счита се, че лицето знае, когато на обекта е поставено трайно закрепено съобщение за запечатването и/или информацията за подлежащия на запечатване търговски обект и неговото местонахождение е оповестена на интернет страницата на приходната администрация.

Член 188 на този закон, в редакцията му, в сила към датата на настъпване на фактите в главното производство, предвижда:

„Принудителната административна мярка по чл. 186, ал. 1 подлежи на предварително изпълнение при условията на Административно-процесуалния кодекс“.

§ 1, т.40 от Преходните и заключителните разпоредби на същия закон урежда, че „За целите на този закон: „Фискално устройство“ е устройство за регистриране и отчитане продажби на стоки или услуги чрез издаване на фискални касови бележки и за съхраняване на данни за регистрираните обороти във фискална памет.

15 Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изискванията към лицата, които извършват продажби чрез

електронен магазин, издадена от министъра на финансите.

Член 3, алинея 1 от тази наредба, в редакцията му, в сила към датата на настъпване на фактите в главното производство, гласи:

„(1) Всяко лице е длъжно да регистрира и отчита извършваните от него продажби на стоки или услуги във или от търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка, освен когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит или наличен паричен превод, извършен чрез доставчик на платежна услуга или чрез пощенски паричен превод, извършен чрез лицензиран пощенски оператор за извършване на пощенски парични преводи“.

Член 25, ал.1, т.1 от тази наредба, в редакцията му, в сила към датата на настъпване на фактите в главното производство, гласи:

Независимо от документирането с първичен счетоводен документ задължително се издава фискална касова бележка от ФУ или касова бележка от ИАСУТД за всяка продажба на лицата:

1. по чл. 3, ал. 1 - за всяко плащане с изключение на случаите, когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит, чрез наличен паричен превод или пощенски паричен превод по чл. 3, ал. 1;

16 Закон за административните нарушения и наказания

Член 13, ал.1 от закона в редакцията му, в сила към датата на настъпване на фактите в главното производство, гласи:

За административни нарушения могат да се предвиждат и налагат следните административни наказания: а) обществено порицание; б) глоба; в) временно лишаване от право да се упражнява определена професия или дейност.“

Член 16 от този закон, в редакцията му, в сила към датата на настъпване на фактите в главното производство, гласи:

„Лишаването от право да се упражнява определена професия или дейност се изразява във временна забрана за нарушителя да упражнява професия или дейност, във връзка с която е извършил нарушението. Продължителността на това наказание не може да бъде по-малка от един месец и повече от две години“.

Член 18 от този закон в редакцията му, в сила към датата на настъпване на фактите в главното производство, гласи:

Когато с едно деяние са извършени няколко административни нарушения или едно и също лице е извършило няколко отделни нарушения, наложените наказания се изтърпяват поотделно за всяко едно от тях.

Член 22 от този закон в редакцията му, в сила към датата на настъпване на фактите в главното производство, гласи:

„За предотвратяване и преустановяване на административните нарушения,

както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях могат да се прилагат принудителни административни мерки“.

Член 27, алинеи 1, 2, 3, 4 и 5 от този закон, в редакцията му, в сила към датата на настъпване на фактите в главното производство, гласи:

„(1) Административното наказание се определя съобразно с разпоредбите на този закон в границите на наказанието, предвидено за извършеното нарушение.

(2) При определяне на наказанието се вземат предвид тежестта на нарушението, подбудите за неговото извършване и другите смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства, както и имотното състояние на нарушителя,

(3) Смекчаващите обстоятелства обуславят налагането на по-леко наказание, а отегчаващите – на по-тежко наказание.

(4) Заменяването на предвидените за нарушенията наказания с по-леки по вид не се допуска освен в случаите, предвидени в чл. 15, алинея 2. (последната норма касае непълнолетните физически лица, бел.авт.)

(5) Не се допуска също така определяне на наказание под предвидения най-нисък размер на наказанията глоба и временно лишаване от право да се упражнява определена професия или дейност“.

Член 83, ал.1 от този закон, в редакцията му, в сила към датата на настъпване на фактите в главното производство, гласи:

В предвидените в съответния закон, указ, постановление на Министерския съвет или наредба на общинския съвет случаи на юридически лица и еднолични търговци може да се налага имуществена санкция за неизпълнение на задължения към държавата или общината при осъществяване на тяхната дейност.

17 Данъчно-осигурителен процесуален кодекс

Член 50, алинея 1 от този кодекс предвижда:

(1) Протоколът, съставен по установения ред и форма от орган по приходите или служител при изпълнение на правомощията му, е доказателство за извършените от и пред него действия и изявления и установените факти и обстоятелства.

V Приложимо право на ЕС

18 Договор за функционирането на Европейския съюз, чл.325, т.1 и т.2

1. Съюзът и държавите-членки се борят с измамата и с всяка друга незаконна дейност, която засяга финансовите интереси на Съюза, като приемат мерки в съответствие с разпоредбите на настоящия член, които имат възпиращо действие и предлагат ефикасна защита в държавите-членки, както и в институциите, органите, службите и агенциите на Съюза.

19 Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност

Член 273 от тази директива гласи:

„Държавите членки могат да наложат други задължения, които те считат за необходими за осигуряване правилното събиране на ДДС и предотвратяване избягването на данъчно облагане, при спазване на условието за равнопоставено третиране между вътрешни сделки и сделки, извършвани между държави-членки от данъчнозадължени лица и при условие, че такива задължения не пораждат в търговията между държавите членки на формалности, свързани с преминаването на границите.“

20 Харта на основните права на Европейски съюз (наричана по-нататък „Хартата“)

Член 47, параграф 1 от Хартата, озаглавен „Право на ефективни правни средства за защита и на справедлив съдебен процес“, гласи:

„1. Всеки, чиито права и свободи, гарантирани от правото на Съюза, са били нарушени, има право на ефективни правни средства за защита пред съд в съответствие с предвидените в настоящия член условия“.

Член 49, параграф 3 от Хартата, озаглавен „Принципи на законност и пропорционалност на престъплението и наказанието“, предвижда:

„3. Тежестта на наказанията не трябва да бъде несъразмерна спрямо престъплението“.

Член 50 от Хартата, озаглавен „Право на всеки да не бъде съден или наказван два пъти за едно и също престъпление“, гласи:

„Никой не може да бъде подложен на наказателно преследване или наказван за престъпление, за което вече е бил оправдан или осъден на територията на Съюза с окончателно съдебно решение в съответствие със закона“.

V. Мотиви за отправяне на преюдициалното запитване

21 Предмет на преюдициалното запитване

Съвместимост на кумулирането на принудителни административни мерки и имуществени санкции, наложени за едно и също нарушение срещу същото лице в различни производства с разпоредбата на член 50, от Хартата на основните права на Европейския съюз (По долу наричана ХОПЕС).

Съвместимост на административно наказание „имуществена санкция“ с висока долна граница, без предвидена процесуална възможност за съда да определя по-малък от нея размер или по-леко по вид наказание с разпоредбата на чл.49, параграф 3 от ХОПЕС.

Съвместимост на налагането на една обща принудителна административна мярка за множество нарушения, както и на допускането на предварителното ѝ изпълнение, преди влизането ѝ в сила без предвидена процесуална възможност за проверка на нейната съразмерност спрямо тежестта на всяко отделно административно нарушение както от страна на съдебната инстанция, така и на

самия нарушител с разпоредбата на чл.47, параграф 1 и чл.49, параграф 3 ХОПЕС.

22 Допустимост

Механизмите и процедурите в националното право, предмет на обсъждане в настоящото определение се използват пряко за изпълнение на задължението, произхождащо от разпоредбата на чл.325 ДФЕС държавите членки да се борят с незаконната дейност, която засяга финансовите интереси на съюза, като приемат пропорционални, възпиращи и ефикасни мерки.(решение от 28.10.2010г. по делото SGS Belgium и др. C-367/09, т.40-42).

23 Ето защо принудителната административна мярка, наложена в по-рано приключило производство и имуществената санкция в главното производство, наложени за идентични нарушения против данъчната и осигурителната система, свързани с избягване отчитането и заплащането на ДДС, представляват прилагане на чл.325 ДФЕС и на чл.273 от Директива 2006/112, и следователно на правото на Съюза по смисъла на чл.51, параграф 1 от Хартата, поради което следва да са съобразени с основното право, гарантирано в член 50 от Хартата – решение от 26 февруари 2013 г., Akerberg Fransson (C-617/10, EU:C:2013:105), т. 27 и решение от 5 април 2017 г., Orsi и Baldetti (C-217/15 и C-350/15, EU: C:2017:264), т. 16.

24 Относимост на преюдициалните въпроси

25 Законът за данък върху добавената стойност (за по-кратко надолу ЗДДС) урежда облагането с данък върху добавената стойност на всяка възмездна облагаема доставка на стока или услуга. За неизпълнение на произтичащите от ЗДДС задължения от страна на данъчнозадължените лица законът предвижда два вида мерки. От една страна - прилагане на принудителни административни мерки (наричани за краткост ПАМ), а от друга налагане на административни наказания (в случая имуществена санкция). Съгласно Решението на СЕС по дело C-97/21 ПАМ са възприети за мерки със санкционен характер. (наричани за целите на това изложение „несъщинска санкция“).

26 За налагането, оспорването и изпълнението на тези два вида мерки са приложими различни процесуални правила. Тези, които са свързани с налагането на имуществената санкция следват логиката и правилата на процесуалното наказателно право. Налагането на т.нар. несъщинска санкция е по реда на административното, (а при условията на субсидиарност) и гражданското процесуално право.

27 Съдебният състав е запознат и се съобразява с правните изводи на Съда на Европейския съюз, обективирани в Решение от 4 май 2023 година по дело C-97/21, според което посочените в главното производство мерки (имуществена санкция в размер от 500,00 до 2000,00 лева и запечатване на търговски обект и лишаване от достъп до него за период до 30 дни трябва да се квалифицират като санкции от наказателно-правен характер, като кумулирането им води до ограничаване на основното право, гарантирано в член 50 от Хартата. (т.49 от същото решение). При провеждането на главното производство в настоящия случай съдебният състав взема предвид и заключението на съда в т.63 от същото решение, според което

член 273 от Директивата за ДДС и член 50 от Хартата трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, съгласно която за едно и също неизпълнение на данъчно задължение и след провеждане на отделни и самостоятелни производства на данъчнозадължено лице не може да бъде наложена мярка имуществена санкция и мярка запечатване на търговски обект, които подлежат на обжалване пред различни съдилища, доколкото посочената правна уредба не осигурява координиране на производствата, позволяващо да се сведе до стриктно необходимото допълнителната тежест от кумулирането на посочените мерки и не позволява да се гарантира, че тежестта на всички наложени санкции съответства на тежестта на разглежданото нарушение.

28 Настоящият казус почива на същата нормативна база, но от фактическа страна се различава от цитирания случай по начин, който създава колебания в разглеждащия го съдебен състав дали следва да се третираат еднакво двата случая от гледна точка на приложението на европейското право по начина, посочен в Решение от 4 май 2023 година по дело C-97/21.

29 От фактическа страна същественото различие се изразява в това, че жалбоподателят по главното производство, чиито въпроси са били разгледани в Решение от 4 май 2023 година по дело C-97/21 на СЕС се оплаква от налагане на две мерки (признати за санкции от СЕС) за едно единствено нарушение, представляващо продажба на кутия цигари, без отразяване на продажбата чрез фискалното устройство, посредством издаване на фискален касов бон. Наложените мерки за допуснатото нарушение са :

- несъщинска санкция - ПАМ „запечатване на търговски обект и лишаване от право на достъп до него“ и

- налагането на имуществена санкция.

30 Наред с този случай, често несъщинската санкция -ПАМ „запечатване на търговски обект и забрана достъпа до него“ може да бъде наложена и за повече от едно, т.е. за множество извършени от едно и също лице еднотипни нарушения. Тази хипотеза не е била поставена за разглеждане от почитаемия съд в Решение от 4 май 2023 година по дело C-97/21.

31 Обстоятелството за колко на брой нарушения ще бъде наложена несъщинската санкция - ПАМ зависи пряко от броя на установените при проверката на служителите на националната агенция по приходите нарушения.

32 Настоящият случай се отличава от по-рано разгледания от СЕС по това, че след извършена проверка на данъчни документи, обхващаща цял финансов период от един месец, са били установени не едно а 85 броя отделни нарушения. В тази хипотеза несъщинската санкция - ПАМ „запечатване на търговския обект и забрана на достъпа до него“ е била наложена общо за всички установени при проверката нарушения.

33 В този случай настоящият съдебен състав счита, че ПАМ „запечатване на търговски обект и забрана достъпа до него“ не притежава санкционен, а ограничителен характер и цели ограничаване размера на щетите нанесени на

финансовите интереси на европейския съюз посредством временно преустановяване на търговска дейност, която посредством констатираните от проверяващите нарушения нанася продължителен период от време вреди на системата за отчитане на ДДС.

34 Това становище изхожда на първо място от разпоредбата на чл.22 ЗАНН, според която ефектът на ПАМ е както възпиращ, ограничен, „предотвратяващ, вредните последици от допуснатите административни нарушения“, а от друга е възможно да бъде и санкционен, както е установил това СЕС в решението по дело С-97/21.

35 В конкретния случай нерегистрирани във фискалното устройство са били 85 броя продажби, извършени в рамките на 1 месец. Всяко бездействие според националното законодателство представлява отделно нарушение. За всички констатирани нарушения е била определена една обща несъщинска санкция - ПАМ „запечатване на търговски обект и забрана достъпа до него“ с продължителност 14 дни, без да бъде изследвано в детайли всяко едно от тези 85 нарушения, включително неговата тежест и съотнасянето ѝ към съответстваща ѝ част от размера на общата несъщинска санкция - ПАМ. Т.е. индивидуализация на част от размера на санкцията към тежестта на всяко отделно нарушение законът не изисква да бъде направена и не е правена в това по-рано приключило производство.

36 Тази мярка е била наложена с нарочна заповед на орган от администрацията на Националната Агенция по приходите (наричана за краткост НАП) и е включвала разпореждане за предварителното ѝ изпълнение, т.е. за изпълнението и преди влизане на самата заповед в сила. Подобна възможност в едно санкционно по характера си производство е недопустима, заради директното засягане на принципа за невиновност на обвиняемия до доказване на противното.

37 Както разпореждането за предварителното ѝ изпълнение, така и Заповедта за налагане на несъщинската санкция - ПАМ са били оспорени в две отделни производства и потвърдени от съдебни състави, като самата несъщинска санкция - ПАМ е била и изпълнена. Изпълнението е започнало на 22.08.2023г. По тази причина, от формална гледна точка обосновано изглежда при съобразяване на запитващата юрисдикция с постановеното от СЕС по дело С-97/21 Решение, да се приеме, че нарушителят вече е бил наказан за същото нарушение и при липсата на законово въведен механизъм за координация между наложената вече несъщинска санкция и разглежданата по главното производство имуществена санкции, съдът да не накаже нарушителят повторно. Подобно разрешение на въпроса обаче, според запитващата юрисдикция в конкретния случай, касаещ налагане на ПАМ за общо 85 отделни нарушения би било в нарушение на разпоредбите на чл. 325 от Договора за функционирането на Европейския съюз и Член 273 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, тъй като липсва индивидуализация на наказанието наложено за всяко отделно нарушение, което възпрепятства възможността за контрол над неговата законосъобразност, обосноваост и справедливост, а по този начин не може да бъде проверено и това дали така

приетите мерки в съответствие с разпоредбите на член 325 ДФЕС, притежават действително възпиращо действие и предлагат ефикасна защита за осигуряване правилното събиране на ДДС и предотвратяване избягването на данъчно облагане по смисъла на чл.273 от Директива 2006/112/ЕО.

38 Според настоящата съдебна инстанция тази несъщинска санкция - ПАМ не е в състояние да постигне тези основни цели, тъй като същата притежава двойствен характер и основният ѝ такъв не е санкционен а ограничителен. (ограничаващ размера на вредните за финансовите интереси на ЕС последици) и само в някои случаи изпълнява и санкционни функции. За да обоснове своята теза, настоящата съдебна инстанция държи да обясни от процесуално-правна гледна точка механизма и обхвата на контрол, осъществяван според националното законодателство върху заповедта, с която е била наложена несъщинската санкция - ПАМ.

39 За разлика от производството по оспорване на същинската санкция, което протича изцяло по правилата на наказателно-процесуалното право, където на доказване подлежат: субекта и обекта на престъплението, субективната и обективната страна на деянието, законосъобразността на вида и размера на наказанието, при оспорване на несъщинската санкция - ПАМ, съдебният контрол обхваща следните обстоятелства: издадена ли е заповедта, с която е наложена ПАМ, от компетентен орган; в изискваната от закона правна форма ли е издадена; дали е съблюдавана процедурата по издаването ѝ по начин, който да не ограничава възможността на жалбоподателя да изложи всички свои аргументи и събере всички относими според него доказателства, без да ограничава правото му на защита; налице ли са действително фактическите основания за издаване на оспорената заповед и дали те съответстват на правните основания, посочени в нея за издаването ѝ; съразмерна и обоснована по размер ли е наложената ПАМ; Не се преценяват елементите от обективната и субективната страна на нарушението.

40 В допълнение на изложеното, следва да бъде отбелязано и това, че при контрол на наложената несъщинска санкция - ПАМ съдът не разполага с възможност да намали или да увеличи срока, за който е наложена тя. Единствената възможност за съдебният състав в случай, че приеме мярката за непропорционална е да я отмени изцяло, но не и да е коригира/индивидуализира според тежестта на нарушението/нарушенията.

41 На следващо място от съществено значение да се отбележи е това, че дори и съдът да намери наложената мярка за справедлива и пропорционална сама по себе си, е възможно заповедта да бъде прогласена за нищожна, например ако не е била издадена от компетентен адм. орган или не е била издадена в установената от закона форма и по този начин да бъде практически отменена наложената на нарушителя несъщинска санкция - ПАМ, въпреки че нарушителят и нарушението са установени. Възможно е същата ПАМ да бъде отменена например поради разминаване между посочените в заповедта фактически и правни основания за издаването ѝ, макар да няма спор около извършването на самото нарушение и неговия автор. В този случай, несъщинската санкция - ПАМ би била отменена не поради недоказаност или липса на нарушение или поради несъпричастност на

санкционираното лице към това нарушение, а поради чисто формални причини. Това кара съдебния състав да изпитва опасения от една страна за това дали подобна отмяна на наложената ПАМ може да се счита за оправдателна присъда (оправдание) по смисъла на чл.50 от Хартата, което да препятства провеждане на второ по ред санкционно производство при липсата на механизъм за координация на несъщинската санкция - ПАМ и предвидените имуществени санкции, заради ненадлежно проведено, със спазване на всички гаранции и стандарти наказателно производство. От друга страна съдът изпитва съмнения и за това дали налагането на тази обща несъщинска санкция - ПАМ по описания по-горе начин, за множество нарушения на финансовата дисциплина без прилагане на индивидуален подход към всяко от тези допуснати 85 броя нарушения може да се счита за първо по смисъла на чл.50 от ХОПЕС осъждане, при липсата на надлежна индивидуализация на наказанието за всяко отделно нарушение и при неспазване на всички установени в наказателното производство стандарти за защита на нарушителя, като например възможността за предварително изпълнение на ПАМ, която е в пряко противоречие с принципа за невиновност установен с разпоредбата на чл.48, параграф 1 ХОПЕС.

42 От определението, сезирало Съда на Европейския Съюз по делото C-97/21 става ясно, че всяка от мерките е наложена именно за да санкционира това конкретно поведение, като е разумно и обосновано да бъде предположено, че тежестта на всяка от тях следва да бъде съобразена с характера и тежестта на самото нарушение, което не е незаконно според практиката на СЕС - Решение от 27 май 2014 г., Spasic (C-129/14 PPU, EU: C:2014:586), решение от 20 март 2018 г., Menci (C-524/15, EU:C:2018:197), но поради липсата на механизъм, посредством който да бъде сведена до стриктно необходимото допълнителната тежест от кумулирането на посочените мерки, и да се гарантира, че тежестта на всички наложени санкции съответства на тежестта на разглежданото нарушение, принципът „ne bis in idem“ надделява и следва да бъде стриктно приложен като израз на забраната за повторно осъждане, при евентуално потвърждаване на наложената в административно-наказателна процедура „имуществена санкция“, под опасност от налагане не просто на втора, а на непропорционална спрямо допуснатото нарушение санкция.

43 В случаят, който е поставен на обсъждане с настоящото преюдициално запитване, на преценка е подложена законосъобразността на производството довело до налагане на имуществена санкция в тежест на нарушителя. Доколкото то се е развило по-бавно от административното производство по налагане на несъщинската санкция -ПАМ, същото се явява хронологически второ такова срещу търговеца. По тази причина в тежест на запитващата съдебна инстанция е да провери дали първата несъщинска санкция - ПАМ „запечатване на търговския обект и забрана достъпа до същия за 14 дни“ представлява „осъждане“ по смисъла на ХОПЕС, т.е. дали е проведено наказателно производство в широк смисъл, дали е наложена мярка с наказателен по естеството си характер и дали тя е наложена за същото от фактическа страна деяние. Тази проверка представлява по естеството си провеждане на теста Енгел, представляващ алгоритъм, установен от ЕСПЧ по делото Engel and Others v. Netherland, утвърден в практиката на ЕСПЧ, възприет

изцяло и доразвит в актовете на СЕС (Bonda, C489/10, точка 37, Hans kerberg Fransson C-617/10 и др.).

44 При провеждане на посочения тест запитващата юрисдикция изпитва на първо място колебания дали по първото дело (с което наложена несъщинската санкция - ПАМ) е проведено наказателно по характера си производство в широк смисъл, тъй като тази мярка е наложена общо за всички констатирани 85 нарушения. Същата няма индивидуален характер, т.е. не се налага за едно конкретно нарушение сред тези 85, (както например е бил случаят разгледан от СЕС по дело C-97/21) и по смисъла на закона не представлява кумулация на 85 броя отделни несъщински санкции - ПАМ. В проведеното производство не е изследвано каква част от нея за кое от нарушенията се налага, защото според процесуалните норми на ЗАНН липсва подобно задължение и правна възможност. Т.е. ако тази несъщинска санкция - ПАМ бъде възприета като санкция по смисъла на C-97/21, липсва нейна индивидуализация за всяко от допуснатите нарушения поотделно. Това обстоятелство би влязло в пряко противоречие с принципа за пропорционалност, утвърден в разпоредбата на чл.49, параграф 3 от ХОПЕС, който изисква тежестта на наказанията да не бъде несъразмерна спрямо престъплението, обстоятелство, което нито настоящата съдебна инстанция, нито самият нарушител могат да преценят спрямо визираната несъщинска санкция - ПАМ, наложена общо за 85 броя нарушения.

45 Всъщност такава процесуална възможност за кумулация на административни санкции националното законодателство изобщо не предвижда. Напротив според разпоредбата на чл.18 ЗАНН за всяко нарушение се налага и търпи отделно наказание.

46 На последно място, тази несъщинска санкция - ПАМ, по-нататък не бива включвана и в някакъв специален регистър на наложените наказания, нито се взема предвид при преценка наличието на повторност или системност на деянията, така както това важи за наказанията, налагани за криминална деятелност или за имуществените санкции, налагани в производства административно-наказателните производства като главното.

47 Всички изложени обстоятелства относно конкретния казус, преценени комплексно могат да създадат усещане, че в случай като този в главното производство, при който ПАМ е наложена общо за 85 нарушения, без индивидуализация на размера на мярката, налагана за всяко едно от тях, обезпечителната функция на ПАМ, която ограничава размера на нерегистрирания и неотчетен ДДС в границите на първоначално установеното, не просто надделява над санкционния ѝ характер, но практически бива единствено проявление на ПАМ при изложената конкретика на главното производство и цели единствено ограничаване размера на вредните за финансовите интереси на Европейския съюз последици.

48 Както бе посочено и по-горе, това обстоятелство може да бъде обосновано с характера на ПАМ, установен в цитираната по-рано норма на чл.22 ЗАНН, според която той е двойствен. От една страна бива ограничителен, „предотвратяващ,

вредните последици от допуснатите административни нарушения“, а от друга е възможно да бъде и санкционен, както е установил това СЕС в решението по дело C-97/21.

49 Настоящият съдебен състав счита, че в тази хипотеза националните съдилища разполагат с и би следвало да прилагат компетентността да преценяват кое проявление от двойствения характер на мярката е приложен във всеки конкретен случай. Тази процесуална възможност е изцяло в унисон с указанията на СЕС дадени на националните юрисдикции в Решението на Съда по делото Hans Akerberg Fransson - C-617/10.

50 Като доказателство за това, че наложената несъщинска санкция - ПАМ в конкретния случай не притежава санкционен характер може да бъде разгледано и обстоятелството, че съгласно нормата на чл.16 ЗАНН размерът на наказанието „лишаване от правото да упражнява професия или дейност“ е предвидено в размер, чиято долна граница по силата на закона не може да бъде по-малка от един месец за всяко отделно административно нарушение, докато предвидената продължителност на ПАМ „Запечатване на търговски обект и забрана достъпа до него“, предвидена в ЗДДС, която практически е проявление на лишаването от право да се упражнява професия или дейност, е с продължителност до 30 дни, т.е. същата е винаги под размера на предвидения за този вид наказания минимум, и както е видно от фактите по главното производство съществува възможност да бъде наложена за множество на брой нарушения без индивидуализация на размера ѝ за всяко едно от тях поотделно.

51 Съдът не подлага на съмнение изразеното в решение C-97/21 съображение за високата тежест на несъщинската санкция - ПАМ спрямо нарушението, за което е приложена в главното производство, предмет на Решение от 4 май 2023 година по дело C-97/21. Когато същата мярка обаче касае 85 броя отделни нарушения, свързани с избягване регистрирането на продажби и начисляването на ДДС, т.е. визира едно трайно и упорито поведение, констатирано от длъжностните лица като продължило поне един месец, според запитващата юрисдикция тази мярка не изглежда неразумно тежка и непропорционална до степен да бъде приравнена на санкционна по своя характер, а по-скоро, както бе споменато и по-горе, цели да ограничи размера на общата вреда за фиска на Европейския съюз от констатираните като допуснати множество административни нарушения.

52 В случай, че почитаемия съд възприеме изразеното по-горе становище и зачете мнението на запитващата юрисдикция, че така наложената обща за всички 85 бр. административни нарушения несъщинска санкция - ПАМ, без индивидуализация на тежестта на всяко едно от тях и без индивидуализация на размера на ПАМ за всяко едно от тях, не представлява „осъждане“ в широк смисъл, при съобразяване с принципа „ne bis in idem“, следва да се приеме, че пред запитващата юрисдикция липсват процесуални пречки да разгледа поставеното пред нея второ по ред административно производство от наказателен характер и да постанови имуществена санкция в случай, че установи дружеството като извършител на оспореното нарушение.

53 В тази връзка запитващата юрисдикция се интересува дали чл. 325 от Договора за функционирането на Европейския съюз, Член 273 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност и член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национална правна уредба, съгласно която за множество неизпълнения на данъчни задължения може да бъде наложена една обща мярка ПАМ „запечатване на търговски обект и забрана достъпа до него“, когато целта на същата е единствено да ограничи негативния ефект, включително размера на претърпените вреди за финансовите интереси на Европейския съюз, но не и да наказва нарушителя, без тази мярка да ограничава възможността спрямо същия нарушител да бъде проведено отделно самостоятелно санкционно производство за всяко от тези нарушения, в което на данъчнозадълженото лице да бъде наложено наказание „имуществена санкция“, като е задължение на националния съдия да изследва и определи във всеки отделен случай коя от двете цели преследва наложената обща несъщинска санкция - ПАМ „запечатване на търговски обект и забрана на достъпа до него“ - предпазно-ограничителна или санкционна.

54 При положителен отговор от страна на СЕС в хипотеза като тази по главното производство съдът следва да разгледа административно-наказателния спор по същество. В този случай на преценка от страна на съдебния състав следва да бъде подложена, (в случай, че намери нарушението за извършено) законосъобразността на наложената от административно-наказващия орган санкция.

55 Още в мотивите, изложени от СЕС в решението от 4 май 2023г. по дело С-97/21 предвидената за подложеното на обсъждане нарушение имуществена санкция е преценена като твърде „тежка“ - т.48 от решението. За да достигне до този извод СЕС е използвал метода на преценка на горната граница на предвиденото в националната правна норма наказание. Доколкото обаче настоящият казус касае случай, при който не е била регистрирана покупка на стойност 30,00 лева и съответно не е бил начислен данък ДДС в размер на 9% от стойността на продажбата, т.е. 2,70 лева, от значение за съдебния състав е предвидения в закона минимален размер на имуществената санкция. Същият е 500,00 лева за юридически лица.

56 От една страна следва да бъде уточнено, че се касае за предвидено нарушение на просто извършване, изразяващо се във формата на бездействие - „неиздаване на касов бон“, което не е обвързано от размера на причинените за финансовите интереси на Европейския съюз вреди. От друга страна обаче, именно размерът на пропуснатия да бъде отчетен и заплатен ДДС е една от главните отправни точки за преценка тежестта на наказанието, тъй като определя количеството на отклонения и несъбран ДДС в изпълнение на изискването на чл.325 ДФЕС и чл. 273 от Директива 2006/112, допускащи всякакви средства на държавно ниво за събирането му и за ограничаване на вредните последици от всяка незаконна дейност, която засяга финансовите интереси на Съюза.

57 Към изложеното съображение следва да бъде припомнена разпоредбата на

чл.18 ЗАНН, която задължава административно-наказващия орган да наложи отделно наказание за всяко нарушение, което следва да бъде и изтърпяно отделно. Т.е. законът не държи сметка за общия ефект на цялата поредица от санкции, които е възможно да бъдат наложени на един нарушител. В този смисъл не се предвижда „кумулиране“ на наказанията, какъвто институт съществува в наказателното производство на Република България. Според разпоредбите на последния всички наказания наложени с присъди и равностойни на тях актове за деяния, извършени преди първото по ред влязло в сила осъждане на извършителя подлежат на вид процесуално преразглеждане, при което на осъденото лице за цялата усложнена и продължителна престъпна дейност се налага единствено най-тежкото от всички наказания с възможност то да бъде увеличено по размер в определени граници.

58 Във връзка с изложеното в предходния абзац, за съдебния състав изглежда непропорционален от гледна точка на разпоредбата на чл.49, параграф 3 ХОПЕС самият факт, че подобен институт на кумулиране на санкции е предвиден за целите на наказателното правосъдие, което санкционира по-тежката противоправна дейност - престъпленията, без той да е предвиден за случаите на нарушения с по-нисък интензитет, подлежащи на разглеждане по реда на ЗАНН, какъвто е настоящият случай. Това обстоятелство създава опасност от определяне на непропорционално по вид и размер наказание, преценено спрямо размера на причиненото увреждане за финансовите интереси на ЕС без възможност за пълна и реална преценка на тежестта на наказанието, спрямо конкретното нарушение. Това обстоятелство е в нарушение и на разпоредбата на чл.47, параграф 1 от ХОПЕС, тъй като не предоставя на нарушителя ефективни правни средства за защита, посредством които същият би постигнал справедливо наказание за кумулативния негативен ефект на всички 85 бр. административни нарушения.

59 Липсата на посочения в предходния параграф правен институт като възможност за индивидуализиране на имуществената санкция по административно-наказателните дела изглежда още по-сериозна и заради факта, че процесуалните норми на ЗАНН не позволяват на съдебния състав, който разглежда делото, да определи имуществена санкция в размер под предвидения в закона минимум, докато в същото време този минимален размер не е незначителен по номинална стойност. Тези обстоятелства в конкретната ситуация заплашват да резултират в налагането на общо 85 броя имуществени санкции, всяка на стойност не по-малка от 500,00 лева, чийто общ санкционен ефект се равнява на 42 500,00 лева, която сума категорично би съдействала за постигане по-скоро на фалиращ отколкото на възпиращ и коригиращ за нарушителя ефект.

60 При сравнителен анализ, според съдебния състав предвидената санкция от 500,00 лева се явява непропорционално висока на фона на избегнатия общ размер на ДДС, който както бе уточнено възлиза на 2,70 лева, като непропорционално висок се явява и общия размер на санкцията, кумулирана съвкупно за всички 85 деяния, посочена по-горе, на фона на избегнатия да бъде регистриран общ размер на ДДС от всички 85 нарушения, който възлиза на 268,02 лева.

61 От друга страна пълното неналагане на каквато и да е по вид и размер

наказателна санкция заради незначителната тежест на всяко отделно нарушение също не би съдействало за постигане на резултатите и задачите възложени на държавите членки с разпоредбата на чл.325 ДФЕС и чл.273 от Директива 2006/112, доколкото в конкретния случай се касае за трайна и упорита противозаконна дейност, чието постоянство бива доказано като ежедневно в рамките на не по-малко от 1 месец.

62 Всичко изложено по-горе мотивира запитващата юрисдикция да изпитва съмнения относно това дали правна система като националната, която предвижда значителна по размер долна граница на санкция, предвидена за нарушения, чийто негативен ефект за финансовите интереси на Европейския съюз е стократно по-малък от предвиденото наказание, без същата да позволява да бъде наложено наказание под предвидения в закона минимум, или да бъде определено едно общо най-тежко по вид и размер наказание за всички допуснати от търговеца нарушения преди първото му по ред осъждане с влязъл в сила административно-наказващ или съдебен акт, противоречи на принципа на пропорционалност по смисъла на разпоредбата на чл.49, параграф 3 от ХОПЕС.

63 На последно място, ако бъде възприето от страна на почитаемия съд обратното становище, а именно това, че наложената общо за всички 85 броя нарушения ПАМ представлява „осъждане“ в широк смисъл, т.е. ако бъде тази принудителна административна мярка възприета като санкция по смисъла на С-97/21 и липсва нейна индивидуализация за всяко от допуснатите нарушения поотделно, запитващата юрисдикция изпитва колебания дали това обстоятелство влиза в пряко противоречие с принципа на пропорционалност на наказанието, спрямо извършените нарушения, утвърден в разпоредбата на чл.49, параграф 3 от ХОПЕС, който изисква тежестта на наказанието да не бъде несъразмерна спрямо престъплението, обстоятелство, което нито настоящата съдебна инстанция, нито самият нарушител могат да преценят спрямо една несъщинска санкция - ПАМ, наложена общо за 85 броя нарушения. Липсата на механизъм за защита по всяко от нарушенията, за които е предвидена тази обща несъщинска санкция - ПАМ води съдебният състав и до извод за нарушение на разпоредбата на чл.47, параграф 1 от ХОПЕС, тъй като предвидените по този начин производства не гарантират право за жалбоподателя на ефективни правни средства за защита и на справедлив съдебен процес.

64 По изложените мотиви и на основание член 267 от Договора за функционирането на Европейския съюз, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

Административен съд Бургас, XIX касационен състав

ОТМЕНЯ свое протоколно определение от 14.09.2023г. по наказателно административен характер дело №1245/2023г. по описа на Административен съд Бургас за приключване на съдебното дирене и даване ход по същество и вместо него постановява:

НЕ ПРИКЛЮЧВА Съдебното дирене.

ОТПРАВЯ ПРЕЮДИЦИАЛНО ЗАПИТВАНЕ ДО СЪДА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ по следните въпроси:

1. Дали чл. 325 от Договора за функционирането на Европейския съюз, Член 273 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност и член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национална правна уредба, съгласно която за множество нарушения на данъчни задължения може да бъде наложена една обща мярка „запечатване на търговски обект и забрана достъпа до него“, когато целта на същата е единствено да ограничи негативния ефект от нарушението, включително размера на претърпените вреди за финансовите интереси на Европейския съюз, но не и да наказва нарушителя, без тази мярка да ограничава възможността спрямо същия нарушител да бъдат проведени отделни самостоятелни санкционни производства за всяко от тези нарушения на данъчни задължения, в които на данъчнозадълженото лице да бъде наложена мярка имуществена санкция, като е задължение на националния съдия да изследва и определи във всеки конкретен случай коя от двете цели преследва наложената по-рано обща принудителна административна мярка „запечатване на търговски обект и забрана на достъпа до него“ - предпазно-ограничителна или санкционна.

2. Следва ли чл. 325 от Договора за функционирането на Европейския съюз, член 273 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност и член 49 параграф 3 от Хартата на основните права на Европейския съюз да се тълкуват в смисъл, че не допускат система от наказания като разглежданите в главното производство, която независимо от характера и тежестта на нарушенията предвижда значителна по размер долна граница на наказанието имуществена санкция, без да предвижда възможност да бъде наложено наказание под предвидения в закона минимум или същото да бъде заменено с по-леко такова.

3. Следва ли чл. 325 от Договора за функционирането на Европейския съюз, Член 273 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, член 47, параграф 1, член 48, параграф 1 и член 49 параграф 3 от Хартата на основните права на Европейския съюз да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, съгласно която за множество нарушения на данъчни задължения може да бъде наложена, както и изпълнена предварително - преди влизането ѝ в сила, една обща мярка „запечатване на търговски обект и забрана на достъпа до него“, без да предоставя възможност на съдебната инстанция и на самия нарушител да преценят нейната съразмерност спрямо тежестта на всяко отделно административно нарушение.

СПИРА производството по НАХД № 1245 от 2023г. по описа на Административен съд Бургас до произнасяне на Съда на Европейския съюз по поставените въпроси.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

За настоящото определение да бъде уведомен Централният регистър на отправените преюдициални запитвания до Съда на Европейския Съюз по административни и административно-наказателни дела, администриран от Върховния административен съд.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: